

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.542 van 22 november 1999
in de zaak A. 85.480/IX-1926.**

In zake : Edmond WILLEMS,
wonende te HAMONT-ACHEL,
Schutterijstraat 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Financiën.

DE wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Edmond WILLEMS, bestuursassistent bij de Administratie van het kadaster van het ministerie van Financiën, op 16 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 18 mei 1999 waarbij hem de verplaatsing bij tuchtmaatregel naar de kantoren van de directie Antwerpen wordt opgelegd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 oktober 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. In de loop van de maand augustus 1997 dient verzoeker bij zijn administratie twee attesten van het Rode Kruis in betreffende door hem op 4 juli en 5 augustus 1997 gedane plasmagiften en bekomt het hiervoor voorziene compensatieverlof.

1.2. Uit een brief van 2 september 1997 van de hoofdgeneesheer van het bloedtransfusiecentrum Limburg blijkt evenwel dat bij verzoeker op 4 juli geen plasmaafname is gebeurd.

1.3. In zijn brief van 3 september 1997 laat de inspecteur W. SYMONS aan de gewestelijk directeur van het kadaster te Hasselt weten dat als gevolg van die vaststelling aan verzoeker de volgende feiten ten laste worden gelegd :

- "- oneigenlijke toeëigening van een dienstbriefkaart van het Rode Kruis-Vlaanderen;
- schriftvervalsing op die kaart;
- ten onrechte nemen van een dag dienstvrijstelling op 4.7.1997 en het onregelmatig invullen van zijn verlofkaart voor die dag".

1.4. Hierover verhoord verklaart verzoeker op 24 september 1997 dat uit geen enkel stuk van het dossier blijkt dat hij zich op een onregelmatige wijze een dienstbriefkaart van het Rode Kruis zou hebben toegeëigend of er schriftvervalsing zou hebben op gepleegd en dat hij toen hij op 5 augustus 1997 een nieuwe plasma-afname liet doen te Overpelt, in zijn agenda een aantekening opmerkte voor een plasmagift van 4 juli 1997 en, er niet meer aan denkende dat die afname niet was doorgegaan, zich twee attesten heeft laten invullen, één voor 4 juli 1997 en één voor 5 augustus 1997.

1.5. Een voorlopig voorstel van tuchtstraf geformuleerd op 21 oktober 1997 is gesteund op het ten onrechte nemen van een dag dienstvrijstelling en het onregelmatig invullen van zijn verlofblad. In de motivering wordt uitdrukkelijk gesteld dat de valsheid in geschrifte en de oneigenlijke toeëigening van een dienstkaart van het Rode Kruis niet bewezen konden worden omdat de hoofdgeneesheer van het bloedtransfusiecentrum de hierover gestelde vragen niet heeft beantwoord.

1.6. Bij ministerieel besluit van 22 januari 1999 wordt aan verzoeker de inhouding van wedde van één dag opgelegd.

1.7. Met een brief van 7 januari 1998 aan het hoofdbestuur van het kadaster laat het Rode Kruis weten dat een intern onderzoek bij het bloedtransfusiecentrum Limburg van het Rode Kruis leidt tot de vaststelling dat de handtekeningen van de artsen van Overpelt niet overeenstemmen met de handtekening die voorkomt op het door verzoeker voorgebrachte attest met betrekking tot de beweerdde bloedaafname van 4 juli 1997 terwijl nochtans alleen de aanwezige arts bevoegd is om zulk een attest af te leveren en te ondertekenen en dat het door verzoeker voorgebracht attest geen officieel attest is.

1.8. Met zijn brief van 18 februari 1998 laat de directeur-generaal van het hoofdbestuur van het kadaster aan de gewestelijk directeur van het kadaster te Hasselt weten dat er een nieuw feit aan het licht is gekomen doordat de door verzoeker afgegeven dienstbriefkaart om zijn afwezigheid op 4 juli 1997 te rechtvaardigen geen officieel attest is, dat "dit nieuwe feit volkomen los staat van de lopende tuchtprocedure" en dat "het aange-wezen is voor dat nieuwe feit een nieuwe tuchtprocedure te starten".

1.9. Verzoeker wordt op 11 maart 1998 uitgenodigd voor een voorafgaand verhoor op 25 maart 1998 in verband met dit als nieuw omschreven feit.

Verzoeker gaat niet in op die oproeping evenmin als op een nieuwe oproeping voor 24 april 1998.

1.10. Op 6 mei 1998 wordt hij in kennis gesteld van een voorlopig voorstel van dezelfde datum om hem de verplaatsing bij tuchtmaatregel op te leggen wegens :

- "1 - oneigenlijke toeigening van een dienstbrief-kaart van het Rode Kruis-Vlaanderen;
- 2 - schriftvervalsing op die kaart".

1.11. Met een brief van 29 mei 1998 wordt verzoeker uitgenodigd om op 23 juni 1998 door het college van dienstchefs gehoord te worden met betrekking tot dat voorlopig voorstel. Hij verschijnt niet. Door het voornoemde college wordt het definitief voorstel gedaan om verzoeker bij tuchtmaatregel te verplaatsen naar de gewestelijke directie te Antwerpen.

1.12. Met een bericht van 10 augustus 1998 laat verzoeker weten dat hij door de departementale raad van beroep bij het ministerie van Financiën wenst gehoord te worden.

1.13. Die raad van beroep brengt op 14 januari 1999 advies uit over verzoekers beroep. De raad is met 10 stemmen tegen 5 van mening dat het beroep "gegrond is om reden dat niet bewezen voorkomt dat verzoeker zich plichtig zou hebben gemaakt aan de ten laste gelegde feiten".

1.14. Op 1 maart 1999 verklaart de minister van Financiën zich niet akkoord met dat advies omdat "uit het onderzoek van het dossier volgt dat een reeks zware en overeenstemmende vermoedens de werkelijkheid van het tuchtfeit aantoont".

1.15. Bij besluit van 18 mei 1999 legt de minister van Financiën aan verzoeker de verplaatsing bij tuchtmaatregel naar de kantoren van de directie Antwerpen op. Die tuchtstraf heeft uitwerking op 1 mei 1999 en wordt uitgewist achttien maanden na datum van het voornoemde besluit.

Dit is de beslissing waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevraagd;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde verzoeker in een vierde middel betoogt dat de bestreden beslissing niet steunt op deugdelijke motieven omdat de gegeven motivering er niet van doet blijken dat rekening werd gehouden met het advies van de raad van beroep en derhalve met de door hem ingebrachte elementen;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij op dit middel antwoordt dat uit de aanhef van het bestreden besluit blijkt dat het advies van de raad van beroep bij de beoordeling werd betrokken en dat de beslissing ook aangeeft waarom er van het advies van de raad van beroep is afgeweken; dat zij ook opmerkt dat verzoeker noch tijdens de tuchtprocedure noch in zijn schorsingsberoep voor de Raad van State argumenten heeft aangebracht die erop zouden wijzen dat hij de hem ten laste gelegde feiten niet zou hebben begaan; dat hij het dan ook niet aannemelijk maakt dat de in de aangevochten beslissing gemaakte feitelijke appreciatie van de gegevens van het dossier de bestreden beslissing niet zou kunnen motiveren;

2.4. Overwegende dat luidens artikel 94, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel de minister elke met het advies van de raad van beroep niet overeenstemmende beslissing motiveert; dat de raad van beroep adviseert dat het beroep van verzoeker "gegrond is om reden dat niet bewezen voorkomt dat verzoeker zich plichtig zou hebben gemaakt aan de ten laste gelegde feiten"; dat als de verwerende partij uit het dossier "een reeks zware en overeenstemmende vermoedens" vermag af te leiden die de werkelijkheid van het tuchtfeit aantonen en dat zij gelet op de ernst van dat feit, dat eufemistisch gekwalificeerd wordt als "oneigenlijke toeëigening van een dienstbriefkaart van het Rode Kruis" en "schriftvervalsing op die kaart", de sanctie van overplaatsing kan opleggen, zij nochtans in de bestreden beslissing in onvoldoende mate rekening houdt met het dwingend voorschrift van voornoemd artikel 94, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937; dat omwille van die expliciete motiveringsverplichting niet zomaar voorbijgegaan kan worden aan het advies van de raad van beroep; dat de loutere vaststelling dat uit het dossier een reeks "zware en overeenstemmende vermoedens" volgen die de werkelijkheid van het tuchtfeit aantonen, de afwijzing van het advies niet motiveert en ook niet de concrete feitelijke gegevens die in het dossier beschikbaar zijn aanreikt die zulke "zware en overeenstemmende vermoedens" staven, zodat het motief van de bestreden beslissing inhoudelijk niet veel meer is dan een ongemotiveerd tegenspreken van het, weliswaar nog minder gemotiveerd, advies van de raad van beroep; dat het niet gemotiveerd advies van de raad van beroep de verwerende partij evenwel niet ontslaat van haar verplichting om haar eigen beslissing deugdelijk te motiveren; dat het middel derhalve ernstig is;

2.5. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoeker aanvoert dat de bijkomende ver-

plaatsingen die hij verplicht is te maken fysiek zeer belastend zijn en dat zijn gezondheidstoestand dergelijke bijkomende belasting niet toelaat, dat de langere tijd die hij aan zijn woonwerkverplaatsing moet besteden hem zal verhinderen om "als enige zoon van een bejaarde en ziekelijke moeder in te staan voor een gedeeltelijke opvang en rang (bewaking, boodschappen, onderhoud, enz.)" en dat hij tenslotte een moreel nadeel ondergaat dat erin bestaat dat hij zal moeten werken binnen een administratie "waar hij zich niet goed voelt" aangezien hij enkele jaren geleden zijn "overplaatsing gevraagd (heeft) van Antwerpen naar Hasselt, omwille van de slechte verstandhouding";

2.6. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen hierop repliceert dat de arbeidsgeneesheer op 3 augustus 1998 heeft geadviseerd om verzoeker indien mogelijk voor de duur van zes maanden dichter bij huis te werk te stellen en dat verzoeker toen om een tijdelijke mutatie wegens ernstige gezondheidsredenen gevraagd heeft maar nadien geen opmerkingen in verband met zijn gezondheidstoestand meer heeft meegedeeld; dat het feit dat hij tot 16 juli 1999 heeft gewacht om de schorsing te vragen van een beslissing die hem op 26 mei 1999 werd toegestuurd de ernst van dit nadeel relativeert; dat steeds volgens de verwerende partij verzoeker ook niet duidelijk maakt dat zijn zorgverplichting tegenover zijn moeder enkel door hem kan worden waargenomen, dat ook toen hij te Hasselt was tewerkgesteld hij gedurende zijn diensturen en zijn niet onbelangrijke woonwerkverplaatsing niet kon instaan voor deze verzorging en dat de normale diensturen en de duur van de verplaatsing naar zijn huidige plaats van tewerkstelling niet van aard zijn om elke hulp en contact de facto onmogelijk te maken; dat tenslotte verzoekers negatieve ervaringen met tewerkstelling in Antwerpen al dateren van voor 1 oktober 1993, dat door het tijdsverloop er een gedeeltelijk andere personeelsbezetting in

de diensten te Antwerpen bestaat en dat verzoeker geen actuele gegevens aanbrengt die toelaten te oordelen dat hij in dat opzicht een bijzonder nadeel zou ondervinden;

2.7. Overwegende dat niet betwist wordt dat verzoeker sedert 1976 lijdt aan een chronische aandoening waardoor blijkens een geneeskundig attest van 28 juni 1999 "het vermijden van lang in de trein zitten (...) ook een van de rugsparende middelen (is) die gebruikt moet worden", dat hij aan de hand van diensttabellen aantoont dat zijn woonwerkverplaatsing in-gevolge de bestreden beslissing dagelijks meer dan een uur langer duurt dan voorheen; dat alhoewel niet bedoeld door de opgelegde tuchtsanctie zulks nochtans als een gevolg van de bestreden beslissing een invloed heeft op verzoekers gezondheid en derhalve in de gegeven omstandigheden voor hem een ernstig nadeel oplevert dat moeilijk zoniet onmogelijk te herstellen is door een later vernietigingsarrest,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 18 mei 1999 waarbij Edmond WILLEMS de verplaatsing bij tuchtmaatregel naar de kantoren van de directie Antwerpen wordt opgelegd.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig november 1900 negenennegentig, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.